



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

III. Qualis sit Luthero caluinistis SS. Trinitas, & Christi Diuinitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

sapientibus idem testatur Cas. l. 6. de bello Gallico. &c. 3. Denique in Iure Civili, L. Diurna ff. de Legib. Et in Iure Canonico, dist. 1. Can. Confuetudo: tribuitur eadē Legis scripta, & Consuetudini non scripta autoritas. Itaque Traditiones sunt legis quoniam naturalis. Vide Bell. l. 4. c. 8. de Verb. Dei.

Regulas deniq; huc subiicere, quibus Traditiones veræ cognoscuntur, est pretij. 1. Quod uniuersa Ecclesia, ut fidei dogma se sit, nec scriptura inuenitur: id Traditum esse nec ff. est. Quia Ecclesia, ut columnæ & firmam ètutum veritatis, i. Tim. 3. errare non potest. Nec enim Mat. 16. Porta inferi præualebunt aduersus eam.

II. Reg. Quod uniuersa seruat Ecclesia, & id constituere nemo potuit, nisi Deus: neq; tam eni; usquam scriptum est: id ab Christo & Apostolis Traditum, dici necesse est. Aug. epist. 118. In silentissima infantria est existimare, Non rectè sibi, quod ab uniuersa Ecclesia sit. Tale est Baptismus patuulorum actu non credentium: quod nec Lutherani, nec Calvinistæ, nec Catholici ex Scripturis contra Anabaptistas in Colloq. Frankent. potuerunt. Etidem Synodus Generalis Wittenberg. ex Luthero in Gal. 3. Kem. Exa. sess. 7. definiuit tenendum ex fide. Tale de non rebaptizandis hereticis; quod Aug. defendit ex Traditione sola, contra S. Cypr. in hoc Traditionis negligēt: At ante mortem conuersum, ait Aug. epist. 48.

III. Reg. Quod omnis retrò seruauit Ecclesia, merito creditur ab Apostolis institutum, & sitale sit, ut ab ecclesia potuerit institui. Talis est Quadragesima: quam Calvinus Institution. libr. 4. capit. 12. §. 20. vocat superstitionem, post Apostolos excogitatam. Sicut & S. Ordines minores dicit, l. 4. c. 19. §. 24. nouitium com-

mentum Sorbonistarum. &c.

IV. Reg. Cum omnes Ecclesia Doctores communi docent consensu, aliquid ex Apostoli ea Traditione descendere; illud Traditionem esse credendum est. Ratio. Quia si talis consensus errare posset, posset & Ecclesia; q; suos sequi Doctores tenet. Tale est fina ginum cultus, Ritus Baptismal. &c.

V. Reg. Esse ab Apostolis Traditum id, quod protali habetur in Ecclesijs, in quibus continuata successio est ab Apostolis. Sic Iren. 1. 3. c. 3. Tertul. l. de præscript.

II. DE VERBO DEI INCARNATO.

QVÆSTIO III.

Qualis sit Luthero calvinistis S. Trinitas, & Christi Divinitas?

HÆRESIARCH. I. Diagoras & Theodorus, ait Cie. l. 1. dena. Deo, negant Deum esse: Protagora, esse dubitauit. Plato, unum esse assertuit. Alij, plures secere Deos.

2. Gnostici. Carpocrat. Manichei, duo Principia statuerunt, Bonum spirituallum, Malum corporearum rerum. Cerdoniani & Marcionita unum Legis, aliud Euang. huius Deum esse voluerunt.

3. Sabelliant, Noetiani, Praxeani, Hermogenianoi sub an. 200. & postea, Trinitatem unam personam affirmarunt, quæ iuxta officia, nunc Pater, nunc Filius, nunc Sp. sed certetur: teste Aug. l. de har. c. 41. 4. Ebion, Cerinthus, sub an. 90. negarunt Christi Divinitatem, quod merus homo ex Iosepho & Maria natus fuisset. Euseb. l. 5. hist. Eccl. c. 17. Itē Carpocrates sub an. 137. teste Aug. de har. c. 7. 5. Arius fixit, Deum séper fuisse Patrem, Filium ante creaturas creatum, & à Filio Sp. Sanctum, teste Euseb. sed apocryfus: Eunomianus disquisitorius.

Lutheranos itē: Calvinianos quosdam; adeoq; in his primipilos similia illis sensisse & scripsiisse, reor nec ipsos Lutherocalvinianos induci facile posse ut credant. Alii argutori sc. suorum dicta in fanda interpretari alio nitentur; cautores humanū lapsū excusabūt, in varia lectione voluntate negare noluerint; sed comunes sectariorū opiniones Synodalesq; Confessus opponent; & ex professo ab suorum blasphemias abhorrebunt Verum tamen quot, & quantiter ac hæresum quo hoc, & cum damnatissimis istis hæresiarch. priscis senserunt, & cum nupero, Calvinii equali, licet antagonista eius talium assertore Serueto? lib. 5. Trin. p. 189. Et in ref. ad art. I.

XII

Ita



Ita & Ministri Transyluanii l. 2. c. 4. atheizant omnes. Vide in meo *Lutherio-c.* p. 1. q. 6. 7. 8. 9. 11. 12. ubi totidem ipsorum verba quā recitantur; quā & refutantur partim, partim & in meo *Antichristo* quaest. 4. 5.

PAPISTA. Sacrum vtrumque reclamat Instrumentum; vniuersaque SS. Patrum consentiens Antiquitas; & Ecclesia Dei conclamat aduersum Atheistas istos.

1. Nam, i. Reg. 2. Non est sanctus, ut est Dominus: neque enim est alius extrate. 3. Reg. 8. Deus Israhel, non est similis tui Deus. At si duæ aliae forent naturæ diuinæ; essent similes. Mar. 12. Vnus est Deus, & non est alius prater eum, scilicet in Vnitate naturæ.

2. Trinitas est in personis distincta per relationes; sed non diuisa. Vnde symb. Athanasii: *Alia s[unt] Persona Patris, alijs Filij, alia Sp. S.* Dicit a. Boetius lib. de Trin. *Substantia in diuinis continet Vnitatem: Relatio multiplicat Trinitatem.* Si ergo, ait S. Tho. p. 1. q. 28. a. 3. c. *Relationes Non distinguuntur realiter, non erit in diuinis Trinitas realis; sed rationis tantum: Quod est Sabelliani erroris.*

3. Quare sic ratiocinatur S. Tho. i. q. 30. a. 1. Nomen *Persona* significat in Diuinis Relationem, ut rem subsistentem in natura diuina: Sed relationes reales sunt in diuinis plures: *ibid. q. 27. a. 1. 3. 4.* Ergo sunt plures res subsistentes in diuina natura: & hoc est esse plures Personas. Manente nihilominus isto S. Ambrosij l. 1. de Fide c. 2. *Deus in Deo est: sed non duo D[omi]ni.* Quocirca ait Damasc. lib. 3. Orthod. fidei c. 5. *Differentiam hypostaseon in tribus Proprietatibus, scilicet paternali, filiali, & processionali, recognoscimus.*

Verum id ita, ceu S. Ambr. l. 1. de Fi-

de. c. 5. to. 2. ait. *Impossible est Generatione scire secretum: mens deficit, vox silet.* Sed per originem generationis & processus distinguitur Trinitas, ait D. Tho. i. q. 32. a. 1. *Ergo Trinitas ea personarum per rationem cognosci non potest.* Vnitas vero Deitatis, hoc est.

Nam Pagani, vt plures inuexerint Deos; Vnum tamē cognouerunt, Rom. i. Aut cognoscere naturaliter potuerunt.

II. HÆRESIARCHIA. IESVS Christus non est Vnus sicut Deus ab aeterno; ut qui ante Incarnationem Nihil fuit, nisi per Idaam in mente Dei. Ita olim Eusebius & Cherinthius apud Irenæum l. 1. c. 15. 26. Item Sabellius & Photinus apud Aug. hæresi 44. & 45. De Tritheismo, vide q. sequente.

LUTHERO-CALVINISTA similiter: patet in *Lutherio-c.* q. 7. & 9.

PAPISTA. i. Dominus IESVS in Evangelio se esse docet Iudaïs Vnum, & rum, solumque Deum; ut in meo *Antichristo*, q. 3. n. 6. demonstro.

2. Ita Moyses Deu. 4. *Dominus ipse Deus, & non est alius prater Vnum,* Deu. 6. *Audi Israhel, Dominus Deus noster, Dominus unus est;* Vnitate numerica, non specifica: Vnitate naturæ non solum charitatis, vt Erasmus, Caluinus, Transylvani, & Ariani volunt. Similia passim in libris Historialibus, & Propheticis: *Vnde Bell. l. 1. de Christo, c. 3. De S. Patribus* ibidem.

RATIO fauet. i. Deus est summum Ens: *Ego sum, quis sum.* Exo. 3. Ergo est summe Vnus. Quo enim quid est magis Ens, eo magis est Vnum. Et quo quid perfectius est in Esse, eo longius abeat ab Non esse, & proinde ab diuinitate.

2. Deus est suum Esse: Exo. 3. *Ego sum*

qui sum: & caret omni cōpositione: ergo non est multiplicabilis, nec diuisibilis in plura indiuidua. Nam Esse proptimum vnius, non potest Esse alterius.

3. Deus est, P. 82. *Solus Altissimus*: Eccl. i. *Vnus altissimus*: Est finis ultimus omnium, Apoc. i. *Ego sum &c.* Est infinitus in essentia, potentia, sapientia. &c. P. 144. *Et magnitudinis eius non est numerus*. Ego vnum est numero.

Suasiones Transylvanorum sileo; quod hodie plerique Luth. & Calv. ab eis abeant.

III. HÆRESIARCHIA. Christus est minor Patre. Est instrumentum Patris in creando. Est aliquid Natura diuina. Est Proprietate tantum distinctus à Patre. &c. Et quia in complura in meo Lutherio-c. q. 9. Ita A-nius, teste Epiph. heres. 69.

LUTHERO-CALVINISTÆ Eadem; & his infandiora plura: adeo profecit deterior posteritas hæretica.

PAPISTA. Quæcunque iam attulimus ad demonstrandam Vnitatem Christi cum Patre in vna Deitate & natura omnia illa & ad æqualitatem virtusque evidenter valent. De quo vide & in meo Antichristo Calu. q. 3. n. 6. Et q. in sequente.

IV. HÆRESIARCH. Christo homini est communicaata à Deo Diuinitas, non aeterna generatione sed per inhabitationem, & gratiam.

Ita Nestorius apud Theodoretum l. 4. habet fab.

CALVINISTA. Christus secundum Diuinitatem restitutus gloriam postulat: ait Melanch. Et Calvinus: Pater solus in Scripturis Deus vocatur per excellentiam.

LUTHER. Filius Dei est Virtus Patris, & Instrumentum.

ERASMVS. In Scripturis Pater intelligitur, quoniam absolute Deus appellatur.

CALVIN. Christus secundum Diuinitatem est Mediator. &c. Vide Lutherio-c. q. 9. II. & 12.

PAPISTA. Quæ in Veteri Testamento de Vno vero Deo dicuntur; ea-

dem in Nouo Testam. exponuntur de Christo: Ergo Dei Filius, quæ Deus verus, est Aequalis Patri secundum Diuinitatem: minor Patre secundum Humanitatem: ait Symbolum Athanasii: quod Gregorius Niger vocat Symbolum Athanasii, Sed blasphemæ.

1. Ut, istud Num. 21. Dominus immisit in populu ignitos serpentes. Paulus de Christo exponit. 1. Cor. 10: Ne que tentemus Christum; sicut quidam tentauerunt; & a serpentibus perierunt.

2. Item, Mala. 3. Ego sum primus & nouissimus: Apoc. 1. de Christo: Ego sum &c. Ego sum primus & nouissimus; & viuens, & sui mortuus.

3. Item P. 101. Tu Domine initio terram fundasti. Hebr. 1. Christus probatus esse maior Angelis, & creator. &c. Vide plura talia, apud Bell. l. 1. de Christo. c. 4. Et in meo Lutherocalu. q. 12.

QVÆSTIO IV.

An Lutherio-calviniste sint Trinitates?

HÆRESIARCHIA. Tres sunt Spiritus aeterni, essentiali numero differentes.

Ita olim Peratus apud Theodoretum l. 1. c. 18. habet fabul. assertentes, Trinitatem esse tres Deos, tres mentes. Vide Annales Bzouii anno 535. & 10. Baron. to. 7. Philoponus abolitam hæretin hanc renouauit: Item Gallus, sub annum 1090. Contra quem S. Anselmus stetit. Idem docuit Raym. Lullus sub annum 1240. tres personæ tres Essentias esse.

DE LUTHERO-CALVINO, corumque sequacibus, idem disertè docentibus, vide meum Lutherio-c. p. 1. q. 9. II. & 12. Hodie tamen communiter deseruerunt errorem.

PAPISTA. Ex Evangelio blasphemiam refutatam require in meo Antichristo, p. 1. q. 2. & 4. præcipue. Quibus ad

X. 3. de

